

DDS 47

Schumann 1539

1. Jeg løf - ter mi - ne øj - ne op mod e - vig - hed - ens bjer - ge - top, når al min trøst for - svun - den er, til

2. På me - gen styr - ke, ros og magt, på rig - dom, ven - ner, kløgt og pragt vil ver - dens børn for la - de sig; jeg
 3. Frygt Gud, og fast din fod skal stå, al ting ved ham du skal for - må; i sor - gen ej du syn - de skal, ej
 4. Din Gud, som dig for - va - rer vel, han, som be - va - rer Is - ra - el, han blun - der ik - ke nog - en tid, han
 5. Skal du end li - de sorg og nød, og det end va - rer til din død, det dog en sa - lig en - de får; i

Gud om hjælp er mit be - gær; jeg tror på ham så vis - se - lig, han vil og kan for - sva - re mig.

på min Gud for - trøs - ter mig, han skab - te him - mel, hav og jord, han er min hjælp, det er hans ord.
 fa - re vild i trængs - lers dal; Gud hol - der dig på sand - heds sti, der skal du van - dre frisk og fri.
 so - ver ej; men med stor flid hans øj - ne al - tid åb - ne står, ser til, at du ej ska - de får.
 dø - den Gud selv hos dig står. Din sjæl han vil be - va - re der, at du kan le - ve trøs - tigt her.

6. Når du går ind, når du går ud
 og følger Herrens ord og bud,
 til hver en tid, på hvert et sted
 sit lejde Gud dig giver med:
 At han er din beskærmer blid
 og hjælper dig til evig tid.